

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY. Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Американські труднощі в Європі

В Дорядчій Асамблеї Європейської Ради 28 листопада британський секретар внутрішніх справ сер Дейвід Маквелл — Файф заявив, що Британія цілком виключає свою участь у плянованій федерації європейських держав, хоча обіцяє співпрацю з такою федерацією.

Це сталося після того, як Ллугені Держави вклали веле-велеську працю для створення Північно-Атлантичного союзу, підготованого наперед Пляном Маршала, на підставі якого європейські держави дістануть до кінця червня ц. р. 12.6 бильйонів доларів на фінансування відбудову, а крім того в термішнім американським бюджети встановлено шість бильйонів доларів на військову допомогу і один бильйон на економічну.

Не зважаючи на таке становище Британії, Рада П. А. Паку у швидко згодилася на заяву емерала Двайта Д. Айзенгера, верховного командувача пільної західно-європейської армії, що треба приєднати до неї організацію цієї армії і завершити її в 1954 році.

На нарадах у Страсбургу попереднього тижня брали участь американські сенатори і вони одержали виявили своє обурення малим поступом, зробленим європейськими націями в напрямі створення європейської федерації.

Не зважаючи на те все, в Римі створено тимчасовий Комітет Ради з трьох членів для наладнання фінансових труднощів, а на чолі цього комітету поставлено американця В. Аверелла Гаримана, який перебував в Європі як директор аме-

при допомозі нової ідеї, тобто комунізму, в такій формі, як він діє тепер, опанував і поневолив половину світу?

Досвідчені минулими подіями європейські державні мужі глядять на цю справу зовсім практично, перед ними стоить проблема: як скинути похід комуністичної Росії, до того часу, поки щось станеться в її нутрі і вона сама згорить в полум'ї пожежі, якою хоче спалити теперішній світ?

Америка з своїм моральним ідеалізмом, який європейці називають часто дитячою наївністю, підносить думку, яку кинув Авраам Лінколн, що світ не може бути на половину вільний, і на половину поневолений, та що одна з тих систем мусить загинути.

Роман Завадович

Нема на що чекати

До свята св. Миколая і Різдва вже зовсім недалеко, і батьки подумують про подарунки для своїх дітей. Наші мешкання та імпресивні залі сповняться гамором ширкої радості, коли діти розглядатимуть подарунки, оті возики, коники й лялі, залізничні й автомобільні, а може, і рушнички.

Але, може буде й так, що якийсь батько знайде в до книгарні та спитас про дитячу чи юнацьку літературу українською мовою. Що він зможе вибрати з нових видань і що йому зможе запропонувати книгар?

Годі з року на рік звалювати вину за нашу неважливість до духовних потреб дітей на тимчасовість та на важкі умовини еміграційного життя. Що

Що з Капелею Бандуристів?

На цю тему можна писати дуже коротко. Капелю кожен чув і кожен знає. Знає, що всякий виступ Капелі це — найкраща атестація України перед чужинцями, що це — висока насолода для українського суспільства, що це — свідан-зілля і для тих, що українцями вже ледве-ледве себе почувують.

Знає також кожен, що за короткий час свого перебування на американському терені, Капеля заявила і виступила в імені України там, де доступитися зовсім не легка річ. Масо на увазі виступ Капелі перед сенаторами та конгресменами найвищих законодавчих палат ЗДА; перед парламентом і урядом Канади і на святі урочайної партії Канади, із відомим виступом прем'єр-міністра Сан-Лорана.

Про тріумфальну подорож Капелі взагалі по Америці й Канаді — не говоримо.

І ось ця Капеля, цей ідеальний інструмент нашої пропа-воно не легке, це правда, але ми такі вросли в грунт і влаштуємо своє життя. Ощадність — добра прикмета, але в застосуванні до найкращих видатків вона вироджується в шкідливу скупість або ще щось гірше.

Звичайне — але!... І ось кінчається осінь, наближаються Різдвяні Свята — величезна можливість для концертів, для тисячних виступів у блискучих залах, для тріумфу укр. пісні, а з нею й укр. справи в цей воєнний історичний момент, а Капеля... буде свідати в Дітройті, а заслужені агенти - патріоти влуть підмітати фордовські майстерні.

Через що? Через ідею і стіть „бусу“, яких в Америці повно, через брак двох десятків шараварів та кількох тисяч „Фонду“ для забезпечення подорожі.

І ось тут укр. громадянство Америки треба справді подумати: як допомогти Капелі, — властиво, не Капелі, а нашій укр. справі, — як урухомити Капелю?

Відомо, що існують у ЗДА так звані економічні поради. Опинилася якась фабрика чи підприємство в „трудних обставинах, не йде як слід справа, — тоді кличуть з тих порадених видатних економістів-знавців і вони, як лікарі, оглядають „хворого“, ставлять „діагнозу“ — (хвіб в продукції, в розцінці, товару, в рекламі) — і приписують „ліки“: Так не одно підприємство, що стояло на краю банкрутства, врятувалось, стало жити й навіть процвітати.

Ось те саме спробуємо ми зробити і нашій Капелі.

Треба, щоб якась наша чільна укр. установка, напр., Конгресовий Комітет, зацікавилася справою та вислала до Капелі двох-трьох практичних громадських діячів, що добре знають американський терен і обставини. Нехай вони ближче поінформуються у Капелі про її сьогоднішні обставини, наміри, плани і труднощі та порадяться. А ми певні, що якісь вихід знайдеться.

Знайдеться і автобус під якусь гарантію, на догідні сплати, знайдеться й матерія для шараварів та може... й пара меценатів.

Звичайно, не обійдеться без моральної та матеріальної піддержки нашого широкого громадянства. Але на громадянство нарікати не доводиться: воно вже не раз показало, коли треба, приклад високої дисциплінованості, жертвенності та доброго розуміння національного обов'язку.

ХРЕБЕТ НАШОЇ ГРОМАДИ

Впродовж місяця грудня 474 відділи Українського Народного Союзу в Злучених Державах і в Канаді відбудуть свої річні збори, перевірять свою дотеперішню діяльність, намінять плани на майбутнє та виберуть найкращих з-поміж себе, щоб цю працю керували і за неї відповідали. Так постановлять статут Українського Народного Союзу.

Річні збори одного чи другого товариства або організації не є нічим надзвичайним. Вони дуже часто відбуваються після втертого шаблону, тим більше в таких товариствах, які відділи Українського Народного Союзу, багато з яких вже відсвяткували свої „срібні“ а то й „золоті“ ювілеї—25 чи 50-річчя свого існування.

Український Народний Союз, як згадано, мав з днем 1-го грудня ц.р. всіх 474 відділи, що розсіяні в 284 місцевостях, від північних прерій Канади по Мексиканську затоку і від бережжя Атлантичного до бережжя Тихого океанів. Ці відділи об'єднують разом з днем 1-го листопада вже 65,062 члени, спільне майно яких в головній Союзовій касі виносилі в тому ж часі разом 12,812,861.58 доларів.

Проте, це право базуватися не тільки на кількості членів і сумі майна, але й на якості тих членів та їх організації. Сам Український Народний Союз в своїй організаційній та ідейній побудові має місце для кожного громадянина, без різниці його походження і стану та релігійних вірувань і політичних переконань—за винятком комуністів.

Пригадуємо це власне напередодні річних зборів у відділах УНСоюзу. Статут УНСоюзу дає явкі для таких зборів, але члени відділів повинні заповнити ці явкі відповідним змістом. Звичайно, добро УНСоюзу повинно тут бути на першому плані і під цим кутом повинні проходити наради.

В короткій статті ми не масмо можливості назвати всіх тих організаційних і громадських справ, що повинні бути обговорені та вирішені на річних зборах відділів УНСоюзу. Всі відділи повинні обміркувати всі способи і засоби, щоб об'єднати в своїх рядах увесь місцевий український загаль, так з-поміж давніх і нових імігрантів, як і з місцевої генерації.

Важко зрозуміти, що ідеї і завдання були здійснені. Треба перевірити, чи були здійснені всі вказівки та вимоги Головного Уряду, бо вони були подиктовані добром організаціями. Треба обміркувати місцеві і загальні національні справи, зокрема треба перевірити чи були виконані всі моральні зобов'язання відділів і їх членів відносно національного датку на Народний Фонд УКСоюзу та членські вкладки до ЗУАДКомітету.

Ор. Черногірський. УКРАЇНСЬКИЙ КАТИН

Справа розстрілу польських старшин в ліску під Катином стала вже відомою в цілому культурному світі. Нічого не помогли зусилля москалів скинути вину за цей нечуваний злочин на німців. Ім тільки вдалося не допустити до того, щоб ця справа була обговорювана на процесі в Нюрнбергу.

Свого часу почали були також писати про „Український Катин“, але при цій подавані не зовсім влучні порівняння з „Польським Катином“. Хотів писав навіть про „Український Катин“ — в Надвірній і т. п. Воно правда, що в Україні є дуже багато місць, де в братніх могилах поховані тисячі, а то й десятки тисяч замордованих в московських (а частинно й ні-

дбний злочин над полоненими українськими старшинами, що його можна порівняти з Катином. Цих однак українських старшин не поховано в одній могилі та в одному місці, як польських під Катином, але суд над ними виконано також в одному місці, тобто в ВЧК в Москві а всі, що їх судили перебували в одному таборі, а це Кожухові під Московію.

Кожухів під Московію був пересильним табором, до якого звозили всіх захоплених старшин Українських Арій, що їх москалі зразу не розстріляли. Більшість була таких, що їх захопили тяжко пораненими або безпритомними в лісничках. Війна була дуже жорстока, бо москалі ніяк не респектували постанов Женевської Конвенції, а тому з української сторони ніхто не хотів здатися в полон червоним, чи іншим москалям, хоча самі українські воїни точно додержувалися міжнародного права та згідно з ним поводитися з полонени-

лишено в службі Червоного Хреста, про що цивільним способом признається в своїх споминах один колишній московський лікар з Армії Денікіна. Окрім того вживали вони й іншого способу. Іхні агенти розкидали між українськими воїнами коробки від сірників наповнені ножами — розсадниками плямистого тифу).

На деякий час я опинився був під строгим доглядом, як „тютюновець“ в Коші УСС (в Першому та околичних селах). Згодом перевезли мене до Києва, як і більшість старшин, що їм не дали приділу в галицьких бригадах. Три корпуси У. Г. А. були перетворені на червоні галицькі бригади, іх кивено на противпольський фронт. Коли ж на цьому фронті з'явилася Армія УНР під проводом Симона Петлюри, то ці бригади перейшли на її сторону. Тих, кому не вдалося перейти на другий бік, разом з іншими, москалі або вимордували на місці, або вивезли, через Київ, в Кожухів під Московію — „в розпорядження ВЧК в Москві“. Туди повели всіх нас, які перебували в Києві та інших місцях. Везли нас кораблями по Дніпру. Дорога до Москви тривала 9 днів, нас морила голодом, бо тільки кожного

„сепаратизм“. На допити викликали до Москви ще підпрізвищами — аж до засудів, після яких кожний був уже тільки числом, коли його зразу не зліквідовано. (Продовження буде).

ВІД ВАШОГО ЗГОЛОШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ ЗАЛЕЖИТЬ ПОЯВА НОВОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ТИЖНЕВИКА „СВОБОДИ”. ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГОЛОС В'ЯЗНІВ СССР

ДОБРУС У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ

Перший організаційний з'їзд ДОБРУС у Великобританії відбувся в Братфордї 27-28 жовтня ц. р. з участю 125 осіб. На з'їзді обрано Управу ДОБРУС у складі п'яти осіб і двох кандидатів: голова — Ф. Коваленко, заступник голови — М. Вербицький, члени Управи — Гавський, Бондар, Дяченко, Кандидати — Селіггер, Полуян. Контрольна Комісія — Дмитренко, Тищенко, Мироненко; кандидати — Крель, Котко. На з'їзді заслухано доповідь інж. Дмитренка на тему: „Завдання колишніх репресованих і переслідуваних українців совєтською владою у визвольній боротьбі українського народу”. З'їзд одностайно прийняв і опублікував „ДЕКЛАРАЦІЮ ПРОТЕСТУ в оборону прав України та її народу”. В цій ДЕКЛАРАЦІЇ українці Великобританії, колишні репресовані б о л ь ш е в і ц ь к о ю владою, люди випробувані й загартовані кров'ю і потом, холодом і тачкою, тюремними ґратами Лук'янівки, Холодної Гори, Вуткири, Луб'янки й Крестів, багнетами й палицями конвою, колишні в'язні большевицьких тюрм і концтаборів заявили на повний голос рішучий протест проти червоної і білого російського імперіалізму.

„Російський імперіалізм — це продукт 500-річної історії безперервних, неінсантих, підступних підбодів сусідніх народів московських царів, петербурзьких імператорів та кримських султанів шевкама. Московський оборонно-просвітний захисний союзників й інших фальшивих союзників Російської імперії з однієї сторони частини земної кулі зробила найбільшу та найдеспотичнішу в'язницю народів. Під брехливо підступними гаслами комуністичної доктрини той же самий, спадковий, перемальований на червоно імперіалізм сьогодні поширює цю в'язницю народів, мабуть, до одної четвертої земної кулі та прагне поновити цілий світ. Завжди і скрізь російський імперіалізм приносить з собою національне поневолення, безоглядну русифікацію, уніфікацію й окупацію підбодів країн. Ця потворна імперія завжди існувала лише за допомогою централізму, деспотії та поліційного терору. Московські большевики лише удосконалили цю спадщину тотальної централізації, тотального поліційного терору, тотального економічного грабунку і тотальної брехнею, за якою це пекло на землі зветься сталінським расм „где так волюно дитиот человек”.

З почуттям великого обурення й рішучого категоричного протесту ми сприйняли вістки про спробу надобити російських білих імперіалістів на чолі з поліційним банкрутом і поліційним трупом Керенським, під фальшиво-демократичною вигадкою й окупацією приватного американського комітету — відіграти історію на третині сторіччя назад — та перемаловати московські армія на шнях поновлених народів, просто таки на шнях, навіть не скидаючи його (армія) з шні.

Ми, недовіряючи в'язні сталінських концентраків, ми, розоркулені селяни України, що нас з жінками й дітьми змирю виснадили з хат і вивозили у шни далекий північ „необ'ятної родни своєї” господарі цієї „родни”, — московські, язовські, тульські, ярославські й усі інші „двадцятип'ятистичини” й їхні заборонені Керенською та його СОНР-ові виступати з фальшивою формулою „Народів Росії”. По поневолі московсько-большевицьким імперіалізму народи не с „Народами Росії”, а с українським, білоруським, литовським й усіма іншими народами, що входять як союзні республіки до складу так званого СССР. Їх це — сила права, якого не вільно легковажити і яке правом сили московські імперіалісти звели нанівець, а Керенський з СОНР-ом намагався узурпувати. Во всі ці

ж самої московської тюрми народів... Український народ і всі інші поневолені народи проти будь-якої федерації з Росією. Це — не змова і не напад війни. Ми маємо аж за надто багато гіркого досвіду. Ми чули про колоніальні країни та про інші імперіалізми. Але ми не чули, щоб любов до своєї батьківщини вважалася за державний злочин і щоб від колоніального населення змагалось лобити поневоловача, халатити поневоловача та дуквати поневоловачеві за нелюдські жорстокості й нелюдський грабунок... Чорна примара російського імперіалізму мучить змінку раз на завжди!

Нема на що чекати

(Закінчення зі сторони 2)

виходять у малих накладках, в дитячих руках, як звичайно, хутко нищать і за короткий час безслідно зникають з книгарського ринку. Це дуже утруднює працю виховних установ. Натомість треба пропагувати закладання дитячих домашніх бібліотек, масовість в поширенні дитячої книжки і тим самим налагодити можливість безпосереднього повсякчасного контакту читача з книжкою. Тільки такі заходи вможливили б видавництвам їх працю бодай без дефіциту.

Питання про налагодження потрібних організаційних форм для всієї того роду роботи не має нас чого лякати. Є в нас прекрасні педагогі, с і це можуть бути потрібні „нізові” установи на місцях. Треба тільки актуалізувати загал батьків, які в нових умовах життя якое не завжди вміють знайти рівновагу між матеріальними та моральними цінностями і, поруч „проблеми дітей” створюють у причинно-наслідковому зв'язку з нею ще й другу непрямую проблему, „проблему батьків”. Такому „незрівноваженому” батькові більшої турботи задає невиплачений холодульник, ніж те, що дитина забула українську азбуку. Не закінчивши виплати паян того чи іншого мебля, він легковажно так довго відкладає на бік думку про передплату журналіста для дитини, доки вона взагалі не затратить охоти той журналіст читати. Ясно, що без успішної розв'язки „проблеми батьків” не може бути мови про успіхи в „проблемі дітей”.

Велику допомогу в виховній праці установ і родин можна мати від об'єднання мистців, що віддали свій талант на службу дітям. Це Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Громадянство знає його не тільки з творчих плянів, але і з конкретних вислідів роботи. Коли б батьки не пропустили мимо вух його заклик створити видавничий фонд дитячої й юнацької літератури, якби були масовою передплатою підтримали його видавництво „Свчан-Зілля”, не було б сьогоднішньої видавничої кризи. В редакційнім архіві ОПДЛ спочиває в рукописах чимало цінних творів для дітей, при ОПДЛ існує редакційна колегія для складання готових програм для літературно-виховних аудиторій — все чекає, бо мусить чекати, бо йому не створено можливостей увійти в дію. Наше громадянство мусить прийняти це до уваги, воно вже не має на що чекати, бо кожний день чекання погіршує фатально справу. Адже ще ніякі діти самі себе не виховали, і ні одна, хоча б і найліпша мати, не дала своїй дитині зразкового виховання, не включившись у збірну виховну акцію в загальногромадському плані, проваджену доцільно й постійно, спрямовану на щоденне й безперервне просвітлювання духовості молоді генерції благородними моральними впливами.

Які ж тоді завдання перед нами? На нашу скромну думку, всі установи, які мають я-кенебудь відношення до виховання, повинні провести негайно освідому працю серед батьків і решти громадянства для створення видавничого фонду дитячої літератури, про який уже кілька років нагадує при

ШКАГО, Ілл. Окружна Народа УНС

Дня 16 листопада 1951 р. відбулася в домі УНСОюзу в Шкаго Окружна Народа урядівців відділів УНСОюзу Шкагоської Округи. Темою нарад було: завершення кабінок на новий членами за 1951 рік і створення Окружного Комітету Відділів УНСОюзу.

На жалі з 27 відділів, які с в Шкаго і округі, на нарадах було заступлених лише 7, а саме: 100, 176, 220, 221, 379, 421 і 801.

Та не зважаючи на мале число заступлених відділів, наради пройшли на високому рівні. В часі дискусії, в якій забирали голос представники кожного відділу, заторіжено не тільки справу присилання нових членів, але також і відділів, які не проваляють жадного життя.

Вибрано Окружний Комітет в такому складі: Предсидник — Курпос Степан, Заст. предс.: Шлікула Тарас, Секретар — Михайлишин Михайло, Касір — пан Васильовська Анна.

На нарадах рішено: 1) До кінця цього року організувати 2 тисячі нових членів; 2) 15-хвилинним радієм виступом кожного тижня інформувати мешканців нашої округи про УНСОюзу;

3) Бодай раз в році, спільними силами, перепроводити підприємство на народні цілі; 4) Показувати культурно-освітню працю.

Конструкторів Комітет докладає всіх усиль, щоб вище наведені наприкінці були в цілості переведені в життя.

М. Михайлишин — секретар

Свято молоді

Дня 28 жовтня молоді Шкаго, згуртована в америк. скантину, (при школі о.о. Василья), Платі, Клоб Молоді і СУМА відбула своє свято, яке було першою спробою навізати до річків Рідо-Шкіляний свят молоді у краю.

З огляду на спізнену пору та непогоду, свято відбулося в залі, а не в вільному повітрі, як було пляновано.

Молоді данної і нової еміграції уявила у форматі на сцені, піднесла американський та український прапори та відігнала америк. гімн. Звіт відібра, замість неприємного голови Ліги Американи України. Походження п. Дужинського, п. Васильєвський, — його заступник.

Глибоке змістовне слово до молоді у зорганізованих лавах вголосив проф. Івашук — секретар Ліги. Потім молоді передефілювала перед представниками організації та о. Ігуменом, др. Галачем.

Окремі пункти програми це вільноручні справи сумок, хлоп'ячі справи шаблями молоді Укр. Оселі, вільноручні справи сумиці і пластуни, та збірні масові вежі.

Друга частина програми мала більш веселий характер, бо зложилася на неї спортивні гри і забави та дольовік справи.

Перекід через голову виконували вдатно та з великим задоволенням дівчата і хлопці від найстарших до 6-літніх. Скок через місток, — жид

рального й інтелектуального росту. Ці вимоги диктуть нам життя необхідність, і ми мусимо неуквао вийти й назустріч, відклавши тимчасово на бік усі другорядні справи, бо йдеться про справу першорядної ваги, про рятуючи і майбутнє дітей, про забезпечення їх моральною зброєю, без якої вони не вдержать життєвої проби і не принесуть користі ані країні свого нового поселення, ані країні свого походження. Це наш обов'язок супроти обох країн. Напередодні Різдва й Нового Року, думаючи про гостинці для наших наймильших, подумаймо передовсім про найбільший і найцінніший подарунок, про їх виховання. І не тільки подумаймо, але негайно приступім до акції.

Така рівнобжна видавничая й радіофонічна акція в поданні з організації шкільно го навчання і позашкільних курсів дасть нашій молоді нормальну духову поживу, необхідну для нормального мо

Гриць Зазуля в редакції

вий, з перекидом через голову був найбільшим осгом фізичної спортивності. Молодші скакали понад 6-ок. Ця точка була найбільш ефективною, шквалом з відвагою й справністю, й держала багачки і відців у великому напінні.

Далі — скок у височінь, змагання у позванні в рядах та скок через кізла.

В третій частині пластуники виконали хором, „Червоку калину”, „Обжинки” та „Катерину”, які підготували й вичила п. Дзюбинська.

На закінчення збиралась знову молоді у форматі на сцені і відігнала національний гімн.

Цим виступом залучено спільноту молоді данної й нової еміграції, до чого причислявся в першій мірі п. Петрова голова батьківського комітету при школі о.о. Василья, що разом зі своїм мужем опікується відділом скантин.

Перед закінченням імпрези виступив представник Ліги мр. п. Недай та в коротких словах подякував молоді за її усилья, підчеркнувши, що душею цієї імпрези був проф. А. Антонович, який вложив багато праці і труду для підготовки та переведення цього свята.

Зорганізовані супровід до виправ виконав проф. В. Шут.

Дохід з імпрези призначено на будову школи при парафії о.о. Василья. Учасників свята було 150, з того 108 пластунів (ок).

Присутній

ГРЕНД РЕНІДО, Міш

Анкета в справі Українського Конгресового Комітету

Ще 30 вересня, відбулася тут нарада даннобрудних і новобрудних українців в справі Українського Конгресового Комітету. Обширну доповідь про УНК, його завдання, діяльність та потреби вголосив головний контролор УНК п. Іван В. Івашук.

Після контролу ознайомив дискусію рішено приступити до основи міського Відділу УНК. Обов'язок підготовки тріть до основи Відділу обтяжено Управу місцевого Відділу „Самопомочи”, що досі виконує найкращі завдання УНК.

Українка в публічних бібліотеках

Вже з давніх часів у центральній публічній бібліотеці було декілька книжок в англійській мові про Україну, між іншими й Історія України Грушевського. В останньому часі та ж центральна й відділ ім Заході (де живе більшість українців) спровали книжку проф. Маннінга про Україну.

За гроші зібрані між новобрудних українців закуплено для бібліотек Міркува „Юкраїне енд ітс піл” та Приходка: „Комонізм ініраліті” та переплачено „Юкраїніс Булетін”.

На догагання новобрудних українців управа прилюдної бібліотеки у західній частині міста спровала з власних фондів осто 40 українських книжок після списку, предложеного новобрудними. Є надія, що при дальших закупках книжок української відділ буде постійно доповнюваний.

Учась українців у мінifestації „Крузеяф фор фрілд”

Дня 1 жовтня відбулася у одио-

МУЗИЧНА СТУДІЯ РОМАНА САВИЦЬКОГО (PHILADELPHIA—NEW YORK)

повідомляє, що в НЕДІЛЮ, 16. ГРУДНЯ, ц.р. о год. 8. ввечері в САЛІ ІНТЕРН. ІНСТИТУТУ (645 N. 15th St.) у ФІЛАДЕЛФІ

в СУБОТУ, 22. ГРУДНЯ ц.р. о год. 7:30 ввечері в САЛІ ЛІТЕР. МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ (149 2nd Ave.) в НЬЮ ЙОРКУ

КОНЦЕРТИ ФОРТЕПІАНОВОЇ МУЗИКИ

у виконавчій учнів з Філадельфії. Виступають учні: ЖДАНА КРАВЦІВ (Bach, Diabelli, Schubert, Mayer, Kosenko, Barwinskyj) РОКОСЛЯНА ОГРОДНІК (Haydn: фортепійний концерт D-dur) НАДІЯ НЕДЬЛІСЬКА (Mozart: фортепійний концерт A-dur) При другому фортепійні: Роман САВИЦЬКИЙ

БАЛЕТНА ШКОЛА під керівництвом прима-балерини ВАЛЕНТИНИ ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ

дас в Нью Йорку В СУБОТУ, 15. ГРУДНЯ, о год. 6:30 ввечері у STUYVESANT H.S. AUDITORIUM при 345 E. 15th St. між 1 і 2 Ave. МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

(вистава з балетом на 3 дії, текст Микола Понеділка.) Прийдіть усі і приведіть своїх діточок, нехай вони зустрічуть „правдивого” Св. Миколая. Передавати подарунок можна рано між 10-12 в ОДВУ при 20 St. Mark's Pl., або перед початком вистави при касі. Роздача подарунків за порядковим номерацією. Вступ, дорослі \$1.00 діти 50 цент. — Частина доходу на ЗУАДК.

НОВИЙ ТИЖНЕВИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

має повнитись як окреме недільне видання „Свободи” від початку 1952-го року. Негайно висялкою замовлення приспішіть появу цього тижневика. В тій цілі вивопніть подане внизу зголошення, втніть його та перешліть на адресу „Свободи”:

СВОБОДА, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ЗАМОВЛЕННЯ Прохаю зарахувати мене до передплатників тижневика літератури, мистецтва і культури. Передплату на тижневик зобов'язуюсь вислати негайно, як він почне появлятися. (Вивопніть по-англійськи!) Ім'я і прізвище Адреса: (№ & Street) (City) (State) (Date) (Signature)

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГЛОШЕННЯ РІЗДВЯНО-СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ В „СВОБОДІ”

Придержуючись традиції попередніх років, Адміністрація „Свободи” рішила й в цьому році віддати окреме місце в шоденнику на оголошення різдвяно-святотчних побажань і привітів. Різдвяне число „Свободи” повнитись з датою суботи, 5-го січня 1952 року та в збільшеному об'ємі. Ціну для оголошень цих побажань встановляється: один інч через одну колонку (п'ять рядків) — \$2.00; три інчі на одну колонку — \$5.00; один інч через дві колонки — \$3.50; два інчі через дві колонки — \$6.00. Оголошення різдвяних побажань прохасться надіслати найпізніше до 25-го грудня ц. р. і разом з грошевою належністю, бо тільки в такому випадку вони будуть помплені. Треба сподіватись, що наш загал скористає з цієї нагоди, щоб дати про себе знати, висловлюючи при цьому свої різдвяні побажання своїм рідним, приятелям і знайомим. Газета, що виходить у великому тиражі та йде навіть в найдальші закутні світу, занесе Вашу вістку і Ваш привіт можливо й там, куди не дійшло б жадне інше повідомлення. Це справить Вашим рідним і знайомим радість та піддержить в них віру й надію на краще майбутнє. Адміністрація „Свободи”.

— Дивіться! Гриць Зазуля прийшов відвідати нашу редакцію! — Але чому він такий маленький? — Бо він ще не заплатив Національного Датку на цей рік...

